

Tapar-nos la boca

ENRIC HERNÁNDEZ, Director

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 16 de juliol del 2010

En el futur, algun expert –abstinguin-se hagiògrafs– haurà d'analitzar en profunditat el pensament polític d'algú anomenat José Luis Rodríguez Zapatero, que va presidir Espanya entre el 2004 i ... a saber quan. Més destre com a parlamentari que brillant com a orador, en ocasions el líder socialista deixa anar algunes perles que mereixerien, sempre que no fossin relliscades, un tractat polític titulat *Zapatero o l'Espanya impossible*.

A risc d'acabar immolat en el cadafal d'algun tribunal sobiranista, deixo aquí escrit que Zapatero és el president espanyol que sembla haver entès millor el concepte d'Espanya plural que (encara) anhela una gran part de Catalunya. Una altra cosa és que amb la seva gestió de l'Estatut hagi ajudat a construir aquesta acollidora Arcàdia plurinacional o que –fins i tot amb la millor de les intencions– hagi regalat sobrant material d'obra als que pretenen convertir Espanya en una inexpugnable (i unitària) fortalesa castellana.

En el debat del Congrés que es va acabar ahir, el cap del Govern se'n va sortir prou bé en la sempre relliscosa arena territorial. Sabent que el *miura* del Constitucional l'investiria tard o d'hora, es va plantar davant del toro per traçar unes capejades molt aparents: es va presentar com a valedor de l'autogovern català davant el ranci unitarisme de Mariano Rajoy; i, fins i tot acatant la sentència, es va oferir a «avaluar» el rescat legislatiu d'alguns atributs de l'Estatut retallats per l'alt tribunal.

Després de la primera rellonada al PP, va obsequiar Artur Mas amb una altra al recordar-li que va ser ell mateix qui va acceptar portar el terme *nació* al preàmbul per privar-lo de tota càrrega jurídica. I ahir va rematar la faena: «En democràcia no es pot tapar la boca als que se senten nació».

Millor la prevenció

Pendent de les eleccions catalanes –en què es juga el crèdit electoral i l'estabilitat a Madrid–, Zapatero sembla haver captat el missatge del 10-J i ara busca reconciliar-se (per enèsima vegada) amb Catalunya. Millor haver previngut l'hemorràgia constitucional abans que el malalt es dessagnés.